

Czwartek, 22 października 2009 r.

Iran

P7_TA(2009)0060

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie Iranu

(2010/C 265 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iranu, zwłaszcza te dotyczące praw człowieka,
  - uwzględniając deklaracje prezydencji UE, wysokiego przedstawiciela ds. WPZiB, ministrów spraw zagranicznych UE, szefów państw i rządów G8, Rady Europejskiej i przewodniczącego Parlamentu Europejskiego w sprawie represji wobec demonstrantów podczas powyborczych zamieszek w Iranie w czerwcu 2009 r.,
  - uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ z dnia 23 września 2009 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu,
  - uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z 9 października 2009 r., w którym Parlament ponownie podkreśla swoje zaangażowanie na rzecz ogólnoswiatowego zniesienia kary śmierci oraz w szczególności potępia najwyższy wymiar kary za przestępstwa popełniane przez młodocianych oraz egzekucje w Iranie,
  - uwzględniając oświadczenie prezydencji UE z dnia 13 października 2009 r. w sprawie egzekucji Behnouda Shojaeego, która miała miejsce w Iranie,
  - uwzględniając deklarację prezydencji UE z dnia 20 września 2009 r. potępiającą powtarzające się przypadki negocjowania Holokaustu przez prezydenta Iranu Mahmuda Ahmadienżada oraz odmawiania państwu Izrael prawa do istnienia,
  - uwzględniając oświadczenie prezydencji UE z dnia 18 października 2009 r. potępiające samobójczy atak podczas weekendu w prowincji Sistan-Beludżystan w Iranie, w którym zginęły co najmniej 42 osoby,
  - uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych 62/149 z dnia 18 grudnia 2007 r. oraz 63/168 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie moratorium na wykonywanie kary śmierci,
  - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (ICCPR), Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych (ICESCR), Międzynarodową konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej oraz Konwencję o prawach dziecka, których Islamska Republika Iranu jest stroną,
  - uwzględniając art. 122 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że ogólna sytuacja w zakresie praw człowieka w Iranie wciąż się pogarsza, zwłaszcza od czasu wyborów prezydenckich w czerwcu 2009 r.,
- B. mając na uwadze, że Iran znajduje się na drugim miejscu po Chinach wśród krajów, w których wykonuje się najwięcej egzekucji, a ich liczba wzrosła czterokrotnie, odkąd prezydent Mahmud Ahmadineżad objął swój urząd w 2005 r. oraz mając na uwadze, że Iran wciąż pozostaje smutnym wyjątkiem, będąc jedynym krajem na świecie, w którym wciąż wykonuje się egzekucje na młodocianych przestępcach; mając na uwadze, że stosownie do sprawozdań prawników zajmujących się prawami człowieka co najmniej 140 młodocianych przestępców oczekuje w Iranie na wykonanie kary śmierci,

Czwartek, 22 października 2009 r.

- C. mając na uwadze, że 11 października 2009 r. Behnoud Shojaee został powieszony mimo usilnych próśb z kraju i z zagranicy o darowanie mu życia, stając się tym samym trzecim młodocianym przestępcą straconym w Islamskiej Republice Iranu od początku 2009 r. (Delara Darabi i Molla Gol byli pierwszymi) oraz mając na uwadze, że młodociani przestępcy Safar Angooti i Abbas Hosseini są zagrożeni rychłą egzekucją,
- D. mając na uwadze, że nadal powszechna jest praktyka torturowania więźniów i znęcania się nad nimi, pozbawiania ich snu, przetrzymywania w celi izolacyjnej, więzienia w tajnych ośrodkach, traktowania w okrutny, nieludzki i poniżający sposób, a także bezkarność funkcjonariuszy państwowych,
- E. mając na uwadze nasilenie brutalnych represji wobec przeciwników politycznych, obrońców praw człowieka, dziennikarzy, blogerów, nauczycieli, intelektualistów, pracowników naukowych, homoseksualistów, kobiet, studentów, działaczy związkowych oraz osób należących do mniejszości religijnych, etnicznych i językowych,
- F. mając na uwadze, że siedmiu przywódców bahaizmu wciąż jest więzionych, a jedyną tego przyczyną są ich przekonania religijne,
- G. mając na uwadze, że 4 sierpnia 2009 r. prezydent Mahmud Ahmadineżad został formalnie zaprzysiężony na drugą kadencję jako zwycięzca wyborów przeprowadzonych 12 czerwca 2009 r., a jego wyborczy rywal Mir-Hossein Mousavi i Mehdi Karrubi oraz liczni obserwatorzy oskarżyli władze o fałszowanie na wielką skalę wyników wyborów,
- H. mając na uwadze, że w kolejnych tygodniach i miesiącach kilkadziesiąt tysięcy protestujących wyszło na ulice; mając na uwadze, że 150 osób zmarło, a ponad tysiąc demonstrantów aresztowano,
- I. mając na uwadze, że zgodnie z doniesieniami wciąż trwają masowe procesy 140 zwolenników opozycji, w tym również prominentnych reformatorów i aktywistów oskarżonych o przestępstwa takie jak udział w zamieszkach, szpiegostwo i próba obalenia władzy w Iranie,
- J. mając na uwadze, że cztery osoby skazano na śmierć w związku z protestami, chociaż trafiły one do więzienia w kwietniu, a więc na długo przed powyborczymi demonstracjami,
- K. mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniami organizacji praw człowieka dziesiątki reporterów, fotografów i blogerów opuściło Iran lub próbuje wydostać się z kraju, tysiące osób straciło pracę, a w ostatnich tygodniach władze Iranu zamknęły wiele gazet i wciąż podobno przetrzymują 19 dziennikarzy i pięciu blogerów,
1. wyraża poważne wątpliwości co do poprawności wyników wyborów, które doprowadziły do wyboru prezydenta Mahmuda Ahmadineżada na drugą kadencję mimo wyraźnych oznak oszustw wyborczych na dużą skalę oraz uważa, że wiarygodność prezydenta Iranu została poważnie osłabiona;
  2. składa hołd odwadze wszystkich irańskich mężczyzn i kobiet broniących swych podstawowych wolności i demokratycznych zasad i wyrażających pragnienie życia w społeczeństwie wolnym od represji i zastraszenia; w szczególności składa hołd irańskim kobietom, które odegrały doniosłą rolę w powyborczych demonstracjach w czerwcu, a w szczególności Nedzie Agha Soltan, która stała się symbolem brutalnych represji, oraz Shadi Sadr, obrończyni praw człowieka, aresztowanej 15 lipca 2009 r. za publiczne mówienie o łamaniu praw człowieka w więzieniach w stosunku do osób zatrzymanych po kontrowersyjnych wyborach prezydenckich w Iranie;
  3. potępia częste i nadmierne sięganie po rozwiązania siłowe, arbitralne aresztowania i domniemane stosowanie tortur w ramach represji skierowanych przeciwko protestującym z powodu kontrowersyjnych wyborów prezydenckich w Iranie; wzywa rząd Iranu do poszanowania podstawowych praw obywatelskich i politycznych, zwłaszcza prawa do swobody wypowiedzi, oraz domaga się bezwarunkowego uwolnienia wszystkich pokojowo nastawionych demonstrantów i osób aresztowanych w związku z ostatnimi niepokojami społecznymi, czy to studentów, pracowników naukowych, aktywistów, dziennikarzy, czy też obrońców praw człowieka;

Czwartek, 22 października 2009 r.

4. wzywa władze Iranu do umożliwienia Międzynarodowemu Komitetowi Czerwonego Krzyża dostępu do wszystkich bez wyjątku więźniów oraz do zezwolenia międzynarodowym organizacjom praw człowiek na monitorowanie sytuacji w kraju;
5. wzywa władze irańskie do usunięcia z prawa i z praktyki wszelkich form tortur i innych metod okrutnego, niehumanitarnego i poniżającego traktowania lub karania, do stania na straży należytych procedur prawnych i do położenia kresu bezkarności osób winnych łamania praw człowieka;
6. potępia samobójczy atak bombowy, który wydarzył się w prowincji Sistan-Beludżystan w dniu 17 października 2009 r., zabijając lub raniąc kilkadziesiąt osób; jest zaniepokojony faktem, że ów samobójczy atak może być związany z represjami wobec mniejszości etniczno-religijnych zamieszkujących tę prowincję; odrzuca terroryzm jako sposób rozwiązywania sporów politycznych;
7. ponownie wzywa władze irańskie do wywiązywania się z rządowego obowiązku poszanowania mniejszości wyznaniowych i do szybkiego uwolnienia przywódców bahaizmu: Fariby Kamalabadiego, Jamalodina Khanjaniego, Afifa Naeimiego, Saeida Rasaiego, Mahvasha Sabeta, Behrouza Tavakkoliego i Vahida Tizfahma;
8. ponownie wzywa władze Iranu do całkowitego zniesienia kary śmierci, a zanim to się stanie – do wprowadzenia moratorium na wykonywanie egzekucji, zgodnie z rezolucjami Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych 62/149 i 63/168;
9. z całą stanowczością potępia wyroki śmierci i egzekucje w Iranie, w szczególności zasądzone na młodocianych i nieletnich przestępcach lub na nich wykonywane, oraz wnosi ostry protest przeciwko egzekucji Behnouda Shojaee w dniu 11 października 2009 r. w Iranie; wzywa władze irańskie do przestrzegania uznanych na arenie międzynarodowej gwarancji prawnych w odniesieniu do nieletnich, takich jak Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz konwencja ONZ o prawach dziecka, oraz przede wszystkim do zaniechania egzekucji Safara Angootiego i Abbasa Hosseiniego;
10. zaleca oddelegowanie specjalnego wysłannika przez wysokiego komisarza ONZ ds. praw człowieka w celu monitorowania sytuacji więźniów politycznych oraz zadbania o to, aby władze Iranu przestrzegały międzynarodowych standardów proceduralnych i zobowiązań prawnych w zakresie praw człowieka;
11. ubolewa z powodu systematycznego ograniczania swobody wymiany informacji poprzez blokowanie stron internetowych, zabrania im relacji z nielegalnych demonstracji i wprowadzania nowych restrykcji zmuszających dziennikarzy do uzyskania pozwolenia w celu relacjonowania wszelkich wydarzeń;
12. wzywa władze Iranu do zaprzestania prześladowań dziennikarzy pracujących dla zagranicznych mediów oraz w szczególności wzywa do natychmiastowego uwolnienia Fariby Pajooh, młodej irańsko-kanadyjskiej dziennikarki i powszechnie znanej blogerki, aresztowanej we własnym domu w Teheranie w dniu 24 sierpnia 2009 r.;
13. potępia fakt, że w dniu 2 października 2009 r. obrońcy praw człowieka Abdolfattahowi Soltanemu uniemożliwiono podróż z Teheranu do Norymbergii w Niemczech w celu odebrania nagrody tego miasta za działalność na rzecz praw człowieka;
14. wzywa Komisję do ustanowienia delegatury UE w Teheranie w celu wspierania i wzmocnienia dialogu z władzami i ze społeczeństwem obywatelskim w Iranie oraz w celu zacieśnienia współpracy, zwłaszcza w zakresie pomocy dla uchodźców i zwalczania handlu narkotykami;
15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu Narodów Zjednoczonych, Radzie Praw Człowieka ONZ oraz rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Iranu.